

Hvem skal man følge, efter Joseph Smith?

Før sin død sagde profeten Joseph Smith følgende til De Tolv Apostles Kvorum:

Brødre ... En vigtig begivenhed skal snart udspille sig. Det kan ske, at mine fjender vil slå mig ihjel. Og i tilfælde af, at de gør det, vil nøglerne for evigt være tabt fra jorden, hvis de og den magt, som jeg besidder, ikke overdrages til jer. Men hvis det blot kan lykkes mig at overdrage dem på jeres hoved, så

lad mig falde som et offer for morderiske hænder, hvis Gud vil tillade det, og jeg kan gå med glæde og tilfredshed, velvidende at mit arbejde er færdiggjort, og grundvolden er lagt, hvorpå Guds rige skal bygges i denne tidernes fyldes uddeling.

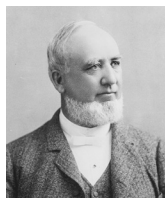
Ansvar for at lede denne kirke fremover skal ligge på De Tolvs skuldre, indtil I udpeger andre til at efterfølge jer (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 528-529*).

Joseph Smith sagde også, at Det Første Præsidentskab er den eneste gruppe over De Tolv Apostles Kvorum, men når profeten dør, opløses Det Første Præsidentskab (se *History, 1838-1856, Manuscript History of the Church* bind B-1, s. 691, josephsmithpapers.org).

- Hvad ville ud fra det, I har lært, hjælpe jer til at reagere på de tre tidligere påstande?
- Hvilket mønster anlagde Herren for en fortsættelse af sin kirkes ledelse, når profeten dør?

Da Brigham Young talte til de hellige ved et stort møde, registrerede mange en mirakuløs oplevelse og følte en bekræftelse af Helligånden.

Præsident George Q. Cannon (1827-1901), der senere tjente i Det Første Præsidentskab, fortalte:

Brigham Young ... rejste sig og henvendte sig til folket ... Ingen af dem, der var til stede ved den lejlighed, kan nogensinde glemme det indtryk, det gjorde på dem! Hvis Joseph var opstået fra de døde og atter havde talt til dem, kunne det ikke have virket mere forbløffende, end det gjorde for mange af de tilstedeværende

ved dette møde. Det var Josephs egen stemme – og ikke alene var det Josephs stemme, der hørtes, men i de tilstedeværendes øjne var det, som om det var Joseph selv, der stod foran dem. Vi har aldrig hørt om en mere vidunderlig og mirakuløs begivenhed end den,

der skete den dag i overværelse af den forsamling. Herren gav sit folk et vidnesbyrd, der ikke efterlod nogen tvivl om, hvem der var den mand, som han havde valgt til at lede dem. De så og hørte det både med deres naturlige øjne og ører, og så kom de ord, der blev udtalt, ledsaget af Guds overbevisende kraft, til deres hjerte, og de blev fyldt af Ånden og med stor glæde. Der havde været en dystert stemning, og hos nogle var der sandsynligvis tvivl og usikkerhed; men se, det var tydeligt for alle, at her var den mand, som Herren havde skænket den nødvendige myndighed til at handle midt iblandt dem i Josephs sted (George Q. Cannon, »Joseph Smith, the Prophet«, *Juvenile Instructor*, okt. 1870, s. 174-175).

Emily Smith Hoyt, et medlem, der var til stede, da Brigham Young henvendte sig til de hellige, skrev dette:

Måden, han argumenterede på, ansigtsudtrykket og lyden af stemmen, frydede hele min sjæl. Mine egne øjne havde set Josephs myrdede legeme. Mine egne hænder havde følt dødens iskolde kulde på hans engang ædle pande. Jeg vidste, at Joseph var død. Alligevel så jeg stadig rystet og ubevidst på forhøjningen for at se, om det ikke var Joseph. Det var det ikke, det var Brigham Young, og hvis nogen tvivler på Brigham's ret til at forvalte de helliges anliggender, er alt, hvad jeg har at sige til dem, dette. Få Guds ånd, og vid det selv. Herren vil sørge for sine egne (Emily Smith Hoyt, i Lynne W. Jorgensen, »The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness«, *BYU Studies*, årgang 36, nr. 4, 1996-1997, s. 164).

- Hvis I var der, hvordan ville denne oplevelse så have påvirket jer?
- Hvordan kan Moroni 10:5 relatere til det, I har studeret?